

Arrest

nr. 326 636 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. VOS *loco* advocaat C. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 6 februari 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 7 februari 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 oktober 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 8 mei 2024.

1.3. Op 12 juli 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Hawadle. U bent geboren in 2003 in het dorp Jiracle, in het district Matabaan, in de regio Hiiraan waar heel uw leven verbleef.

U woonde samen met uw moeder, uw vader, uw jongere broers en zussen en uw oom. U ging naar de Koranschool en de gewone school in Jiracle. Indien u niet naar school diende te gaan, speelde u met uw broers en zussen of voetbalde u in het dorp. Tijdens de vakanties bent u meerdere keren naar uw oom in Beledweyne gegaan. Daar speelde u mee in de voetbalploeg van uw neef. Op 25/11/2021, toen u aan het voetballen was in Beledweyne, passeerde de gouverneur van Hiiraan, A.(...) J.(...) O.(...). De gouverneur nam een foto met de twee voetbalploegen waar u ook op stond. Wanneer u twee dagen later terugkeerde naar Jiracle, werd u van uw huis meegenomen door leden van Al-Shabaab. U werd meegenomen naar een kamp in de buurt van uw dorp. Daar werd u ondervraagd en gefolterd omdat u op de foto stond met de gouverneur van Hiiraan. De leden van Al-Shabaab verdachten u ervan te werken voor de overheid. U werd ziek en na vijf dagen heeft uw oom samen met een andere man van het dorp u opgehaald van het kamp op vraag van Al-Shabaab. U werd op borg vrijgelaten om de nodige zorg te krijgen, maar u moest terug worden gebracht vanaf u zich beter voelde. Zodra u bij uw familie was, werd u naar uw oom in Beledweyne gestuurd. Omdat uw gezondheidstoestand slecht was, heeft uw oom u per vliegtuig naar Mogadishu gestuurd. Daar bent u te weten gekomen dat uw oom uit Jiracle was vermoord door Al-Shabaab, en dat uw vader werd vermist. Vervolgens werd er besloten om u Somalië te doen verlaten.

U vertrok op 15/12/2021 uit Mogadishu met een vals paspoort per vliegtuig naar Turkije, waar u dezelfde dag aankwam. Op 07/01/2022 reisde u naar Griekeland. Vervolgens reisde u op 07/02/2022 per vliegtuig naar een voor u onbekend land, waarna u op dezelfde dag de bus nam naar België. Op 07/02/2022 diende u een verzoek in om internationale bescherming.

Bij terugkeer vreest u vermoord te worden door Al-Shabaab omdat u werd gezien als een spion voor de overheid en niet naar Al-Shabaab terugkeerde.

U legt ter staving van uw verzoek foto's van drie pagina's van uw Somalisch paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Eerst en vooral kan er onmogelijk voorbij worden gegaan aan de vaststellingen inzake uw paspoort en uw houding.

Uit uw ingediende paspoort, waarvan u op de DVZ nog zei dat het niet bestond, blijkt namelijk dat u België na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming (d.d. 07/02/2022) hebt verlaten. Er staan immers (uit)reisstempels in met als datum 11/07/2023. Sterker nog u bent zichtbaar op die datum uit Aden Abdulle International Airport vertrokken. Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat dit de internationale luchthaven van Somalië in Mogadishu betreft (zie Verklaring DVZ d.d. 03/10/2022 p.10; ingediend document nr 1; administratief dossier). Dat uw houding door uw terugkeer naar uw land van herkomst nadat u een verzoek om internationaal bescherming in België indiende geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade toont u aldus onomstotelijk aan en hoeft weinig verduidelijking.

Bovendien blijkt uit uw paspoort dat u geboren bent op (...)/2001 in plaats van (...)/2005 zoals u verklaarde tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming (zie administratief dossier). Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd,

achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt waarom u opeens in het vizier van Al-Shabaab terecht kwam.

U verklaart dat u geen banden had met de overheid of Al-Shabaab en nog nooit iemand van Al-Shabaab had gezien voordat ze u meenamen van uw huis op 27/11/2021 (CGVS, p13,19). U stelt ook dat Al-Shabaab nooit fysiek aanwezig was in uw dorp, maar dat ze regels doorgaven via bepaalde dorpingen (CGVS, p20). Gevraagd naar wie er allemaal op de foto stond verklaart u dat de twee ploegen er samen met de gouverneur op stonden. Waar die foto is gepost weet u niet en de foto heeft u achteraf ook nooit gevonden (CGVS, p18-19). Het is opmerkelijk dat Al-Shabaab u op deze foto herkende, aangezien u nooit eerder contact had met leden van deze groep. Dat Al-Shabaab u vervolgens beschuldigde van het werken voor de overheid louter op basis van één groepsfoto in een dergelijke context in Beledweyne, is eveneens bedenkelijk.

Uw verklaringen over uw handelen en de gebeurtenissen nadat u bent vrijgelaten uit het kamp van Al-Shabaab zijn evenmin aannemelijk.

Telkens als er wordt doorgevraagd over hoe u bent kunnen ontsnappen of wat er met u zou gebeuren indien u had teruggekeerd, stelt u enerzijds dat u buiten bewustzijn en minderjarig was, waardoor u het niet kan weten (CGVS, p22-23). U was vooreerst echter destijds zeker meerderjarig (zie ingediend document nr 1; resultaat leeftijdsonderzoek d.d. 28/02/2022). Anderzijds verklaart u dat uw oom in Beledweyne u heeft verteld dat u op borg was vrijgelaten en dat er via de clan onderhandeld werd. Hoe deze clanonderhandeling dan in zijn werk ging weet u echter niet omdat u bewusteloos was. Gevraagd naar de borg antwoordt u opnieuw dat u er niets over weet omdat u buiten bewustzijn was. Of u zich daar achteraf over hebt geïnformeerd antwoordt u negatief (CGVS, p22-24). Niettemin verklaart u contact te hebben onderhouden met uw tante in Beledweyne (CGVS, p12-13), via wie u zich achteraf wel hebt geïnformeerd naar bijvoorbeeld het beroep van de persoon bij wie u bleef in Mogadishu (CGVS, p24-25). Alles tezamen legt u geen overtuigende verklaringen af over de gebeurtenissen na uw gevangenschap. Gezien het belang van de borg en de clanonderhandelingen voor uw ontsnapping en het redden van uw leven, kan er verwacht worden dat u toch meer kennis ter zake bezit en zich achteraf hierover zou informeren, in het bijzonder omdat u nog contact hebt met uw tante. Uw gebrek aan interesse ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas en vrees verder.

U stelt dat u na uw gevangenschap naar uw oom in Beledweyne werd gebracht, die u op zijn beurt per vliegtuig naar Mogadishu stuurde vanwege de ernstige staat van uw gezondheid. In Mogadishu bent u opgenomen in een ziekenhuis waar u aan een infuus lag. U verklaart dat u drie dagen amper bij bewustzijn was (CGVS, p18). Het is bijgevolg zeer bedenkelijk dat u in die toestand in staat was het vliegtuig te nemen en men u zo naar Mogadishu stuurde, in plaats van bijvoorbeeld eerst naar een ziekenhuis in Beledweyne.

Het CGVS acht de handelwijze van Al-Shabaab aangaande uw opsluiting en uw vrijlating eveneens niet aannemelijk.

Het is zeer eigenaardig dat Al-Shabaab u vrijliet bij uw familie om medische zorg te krijgen, en van zodra u herstelde, u terug verwachtte in het kamp. U stelt dat een lid van Al-Shabaab uw oom vroeg om u op te halen omdat u ziek was. Gevraagd naar wanneer u terug moest zijn, verklaart u opmerkelijk genoeg dat er geen tijdstip werd afgesproken, maar dat u geacht werd terug te gaan zodra u zich beter voelde. Al-Shabaab vertrouwde erop dat u zou teruggebracht worden aangezien u op borg werd vrijgelaten. U verklaart dat u gedood zou worden als u terugkeerde. U stelt weinig verhelderend dat u jong en ziek was als reden dat ze toelieten om uzelf te verzorgen als ze u toch zouden doden (CGVS, p21-24). Indien Al-Shabaab u werkelijk wilde doden is het onwaarschijnlijk dat ze u eerst nog medische zorg toezegden en u de kans gaven om te vluchten. Dat Al-Shabaab geen reden had om uw oom of uw familie te vertrouwen blijkt uit het feit dat ze u meteen naar Beledweyne stuurden zodra u vrij was. Gevraagd waarom Al-Shabaab het risico zou nemen om u te laten gaan, aangezien u informatie had over de locatie van een kamp van Al-Shabaab stelt u niet overtuigend dat het maar een klein kamp was, en dat het bovendien mobiel was (CGVS, p23). Aangezien er verwacht werd van uw oom om u terug te brengen naar Al-Shabaab kan er worden van uitgegaan dat hij toch minstens opnieuw contact diende op te nemen met uw ontvoerders, met alle risico's van dien. Alles tezamen is het gedrag van Al-Shabaab niet aannemelijk. U werd vijf dagen vastgehouden, u werd gefolterd, en in de ogen van Al-Shabaab werkte u niet mee omdat u weigerde toe te geven dat u voor de overheid werkte (CGVS, p17). Het is helemaal niet aannemelijk dat ze u na vijf dergelijke dagen zouden vrijlaten om medische zorg te krijgen. Bovendien is het bedenkelijk dat Al-Shabaab u toeliet om het kamp te verlaten indien ze u werkelijk verdachten van samen te werken met de overheid.

Ten slotte is de houding van uw familie niet consistent met de door u aangehaalde problemen en vrees.

Nadat uw familie wist dat u niet zou terugkeren naar Al-Shabaab anticipeerden ze op hun bezoek doordat ze van plan waren om te zeggen dat u zelf was wegevlucht (CGVS, p25). Ten eerste is het zeer bedenkelijk dat uw familie verwachtte dat Al-Shabaab overtuigd zou worden door dergelijke summiere smoes dat u zelf was gevlucht zonder hun hulp, in het bijzonder door uw medische toestand waarbij u amper het bewustzijn kon behouden. Uw familie moet dit ook hebben ingezien. Bovendien kende uw vader de reputatie van

Al-Shabaab die moorden pleegde en had uw oom zich borg gesteld dus was hij verantwoordelijk voor u (CGVS, p14,17,24). Uw familieleden zagen voorts toch ook in welke ernstige toestand u aan hen werd teruggegeven na amper vijf dagen bij Al-Shabaab te hebben doorgebracht. U verklaarde verder dat uw vader u initieel liet meenemen door de leden van Al-Shabaab omdat hij schrik had dat de andere leden van uw gezin iets zouden overkomen indien hij weigerde (CGVS, p20). Het is dus niet aannemelijk dat uw familie zich zo voorbereidden op toekomstige problemen. Dat een gedegen plan hiervoor nodig was blijkt bovendien uit uw verklaringen dat uw oom tijdens uw verblijf in Mogadishu reeds werd vermoord door Al-Shabaab en uw vader op diezelfde dag verdween (CGVS, p24-25).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld;

(ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de

groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio,

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Hiiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, § 2, 48/4, 48/5 en 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoeker meent dan ook dat hij als vluchteling moet worden erkend.

Minstens meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus gelet op zijn herkomst uit de regio Hiiraan, waar – in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal lijkt te insinueren – wel degelijk sprake is van willekeurig geweld waar hij als burger slachtoffer van dreigt te worden. Verzoeker verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Franse Nationale Asielrechtbank van 6 april 2023.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een uitspraak van de Franse Nationale Asielrechtbank van 6 april 2023 (stuk 2).

3.2.2. Op 17 april 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;

- EUAA “Country Guidance: Somalia” van augustus 2023;
- EUAA “Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation” van februari 2023;
- EUAA “Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update” van 17 mei 2023;
- COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)”.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) de vaststellingen inzake verzoekers paspoort en zijn leugenachtige verklaringen omtrent zijn leeftijd zijn nefast voor zijn algehele geloofwaardigheid;
- (ii) verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij opeens in het vizier van Al-Shabaab terecht kwam;
- (iii) verzoekers verklaringen over zijn handelen en de gebeurtenissen nadat hij is vrijgekomen uit het kamp van Al-Shabaab zijn evenmin aannemelijk;
- (iv) de door verzoeker geschetste handelswijze van Al-Shabaab aangaande verzoekers opsluiting en vrijlating zijn evenmin geloofwaardig;
- (v) de houding van verzoekers familie is niet consistent met de door hem aangehaalde problemen en vrees;
- (vi) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Hiraan en wordt geconcludeerd dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Bij terugkeer naar Somalië vreest verzoeker te worden gedood door Al-Shabaab omdat zij hem als spion voor de overheid zouden beschouwen nadat hij, samen met twee voetbalploegen, werd gefotografeerd met de gouverneur van Hiraan.

3.3.4.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden minderjarigheid. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 28 februari 2022 (administratief dossier, stuk 4, 'Bijkomende informatie') blijkt immers dat verzoeker op datum van 22 februari 2022 ouder is dan 18 jaar, waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt een verschil van minstens 2 jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek.

Waar de commissaris-generaal in dit verband verwijst naar de kopie van enkele bladzijden uit een paspoort (administratief dossier, map 'Documenten') kan met verzoeker worden vastgesteld dat hij heeft verklaard dat hij dit paspoort zou voorleggen ter bewijs van het verblijf van zijn broer in Ethiopië (administratief dossier, CGVS, p. 28) en het dus niet over verzoekers eigen paspoort gaat. De Raad merkt in deze op dat de motieven van de bestreden beslissing waarin wordt geopperd dat uit het paspoort blijkt dat verzoeker is

teruggekeerd naar zijn land van herkomst en dat de daarop opgegeven geboortedatum niet strookt met de geboortedatum die verzoeker voor de Belgische asielinstanties heeft opgegeven, bijkomstig en niet determinerend zijn. Kritiek op deze overtollige motieven kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Aangezien leeftijd een essentieel element is van verzoekers identiteit, heeft de vaststelling dat verzoeker geen correct zicht biedt op zijn leeftijd, conform artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, reeds een negatieve weerslag op de algehele geloofwaardigheid van zijn relaas.

3.3.4.4. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden overweegt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geschetste problemen met Al-Shabaab en de hieruit volgende vrees voor vervolging.

3.3.4.4.1. Zo wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht geconsideerd:

“Verder dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt waarom u opeens in het vizier van Al-Shabaab terecht kwam.

- U verklaart dat u geen banden had met de overheid of Al-Shabaab en nog nooit iemand van Al-Shabaab had gezien voordat ze u meenamen van uw huis op 27/11/2021 (CGVS, p13,19). U stelt ook dat Al-Shabaab nooit fysiek aanwezig was in uw dorp, maar dat ze regels doorgaven via bepaalde dorpelingen (CGVS, p20). Gevraagd naar wie er allemaal op de foto stond verklaart u dat de twee ploegen er samen met de gouverneur op stonden. Waar die foto is gepost weet u niet en de foto heeft u achteraf ook nooit gevonden (CGVS, p18-19). Het is opmerkelijk dat Al-Shabaab u op deze foto herkende, aangezien u nooit eerder contact had met leden van deze groep. Dat Al-Shabaab u vervolgens beschuldigde van het werken voor de overheid louter op basis van één groepsfoto in een dergelijke context in Beledweyne, is eveneens bedenkelijk.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat er in zijn dorp leden van Al-Shabaab aanwezig waren, maar hij met hen geen enkel contact had. Hij onderstreept in dit verband dat hij wist dat meerdere dorpsbewoners voor Al-Shabaab werken, maar dat hij niet wist welk lid er precies voor hen werkzaam was. Verzoeker meent wel dat dit de wijze is waarop Al-Shabaab hem kon herkennen.

De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS echter aangaf dat Al-Shabaab een slechte reputatie had in zijn dorp en dat de mensen van zijn dorp de leden van Al-Shabaab “slechte mensen” vinden (administratief dossier, CGVS, p. 13-14), zodat het niet aannemelijk is dat zij verzoeker zouden hebben geïdentificeerd naar Al-Shabaab toe. Dat er regels vanuit Al-Shabaab aan dorpelingen zouden worden opgelegd, deze regels aan elkaar werden doorverteld en bij een overtreding Al-Shabaab werd ingelicht en ingreep (*ibid.*, p. 20), kan geen afbreuk doen aan de voormelde vaststelling aangezien verzoeker zelf verklaart dat zij met de voetbalpartij de regels volgden (*ibid.*, p. 20). Dat verzoeker bovendien niet op de hoogte is waar de foto werd gepubliceerd en hier nooit enig spoor van heeft teruggevonden, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen.

3.3.4.4.2. Verder merkt de commissaris-generaal terecht op als volgt:

“Uw verklaringen over uw handelen en de gebeurtenissen nadat u bent vrijgelaten uit het kamp van Al-Shabaab zijn evenmin aannemelijk.

- Telkens als er wordt doorgevraagd over hoe u bent kunnen ontsnappen of wat er met u zou gebeuren indien u had teruggekeerd, stelt u enerzijds dat u buiten bewustzijn en minderjarig was, waardoor u het niet kan weten (CGVS, p22-23). U was vooreerst echter destijds zeker meerderjarig (zie ingediend document nr 1; resultaat leeftijdsonderzoek d.d. 28/02/2022). Anderzijds verklaart u dat uw oom in Beledweyne u heeft verteld dat u op borg was vrijgelaten en dat er via de clan onderhandeld werd. Hoe deze clanonderhandeling dan in zijn werk ging weet u echter niet omdat u bewusteloos was. Gevraagd naar de borg antwoordt u opnieuw dat u er niets over weet omdat u buiten bewustzijn was. Of u zich daar achteraf over hebt geïnformeerd antwoordt u negatief (CGVS, p22-24). Niettemin verklaart u contact te hebben onderhouden met uw tante in Beledweyne (CGVS, p12-13), via wie u zich achteraf wel hebt geïnformeerd naar bijvoorbeeld het beroep van de persoon bij wie u bleef in Mogadishu (CGVS, p24-25). Alles tezamen legt u geen overtuigende verklaringen af over de gebeurtenissen na uw gevangenschap. Gezien het belang van de borg en de clanonderhandelingen voor uw ontsnapping en het redden van uw leven, kan er verwacht worden dat u toch meer kennis ter zake bezit en zich achteraf hierover zou informeren, in het bijzonder omdat u nog contact hebt met uw tante. Uw gebrek aan interesse ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas en vrees verder.

- U stelt dat u na uw gevangenschap naar uw oom in Beledweyne werd gebracht, die u op zijn beurt per vliegtuig naar Mogadishu stuurde vanwege de ernstige staat van uw gezondheid. In Mogadishu bent u opgenomen in een ziekenhuis waar u aan een infuus lag. U verklaart dat u drie dagen amper bij bewustzijn was (CGVS, p18). Het is bijgevolg zeer bedenkelijk dat u in die toestand in staat was het vliegtuig te nemen en men u zo naar Mogadishu stuurde, in plaats van bijvoorbeeld eerst naar een ziekenhuis in Beledweyne.”

In voorliggend verzoekschrift voert verzoeker in dit verband aan dat hij vijf dagen werd gemarteld voordat hij het kamp kon verlaten en dat hij dus zeker niet in staat was om vragen te stellen. Verzoeker vervolgt nog dat de commissaris-generaal geen precieze vragen heeft gesteld over deze vijf dagen in gevangenschap en de mishandelingen die hij heeft ondergaan. Daarnaast onderstreept verzoeker dat zijn oom hem enkel heeft ingelicht over het feit dat Al-Shabaab zijn familie had geïnformeerd over zijn gezondheidstoestand en dat ze zijn vrijlating hebben onderhandeld. Verzoeker vervolgt in dit verband nog dat hij pas over de verdwijning van zijn vader en de dood van zijn oom hoorde toen hij in Mogadishu verbleef en hij hen aldus geen bijkomende vragen heeft kunnen stellen over zijn vrijlating. Zijn moeder weigert bovendien om te praten over de gebeurtenissen die plaatsvonden na zijn vrijlating.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te “sturen”. Verzoeker, noch zijn advocaat maakten doorheen het persoonlijk onderhoud enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook allerm minst ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element uit verzoekers relaas. Dit is slechts een *post factum*-bewering, die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Te meer daar uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker wel degelijk vrij kon vertellen en daarnaast nog verder werd bevraagd omtrent zijn voorgehouden gevangenschap door Al-Shabaab (administratief dossier, CGVS, p. 17-18 en 21). Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker zich met de argumentatie in zijn verzoekschrift beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren, tegenspreken en minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Dit is echter geen dienstig verweer om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te verklaren of te weerleggen.

In zoverre verzoeker met betrekking tot zijn vlucht naar Mogadishu in voorliggend verzoekschrift nog onderstreept dat deze beslissing door zijn oom en tante werd genomen en ze aan een vrouw hebben gevraagd om verzoeker te begeleiden naar Mogadishu, stelt de Raad vast dat verzoeker zich ten dele bedient van een blote, *post factum*-verklaring en zich voor het overige beperkt tot het volharden in zijn eerder afgelegde en niet aannemelijk bevonden verklaringen, hetgeen geen dienstig verweer is en waarmee hij niet vermag een ander licht te werpen op de voormelde pertinente overwegingen van de bestreden beslissing.

3.3.4.4.3. Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze terecht opmerkt dat de door verzoeker geschetste handelwijze van Al-Shabaab met betrekking tot zijn opsluiting en vrijlating allerm minst geloofwaardig overkomt.

Verzoeker argumenteert in het verzoekschrift in dit verband vooreerst dat hij werd beschuldigd van het werken voor de overheid en dat Al-Shabaab dus noodzakelijkerwijze meer informatie van hem nodig had, maar hij deze niet langer kon geven gelet op zijn gezondheidstoestand zodat het aannemelijk is dat zij hem vrijlieten om verzorgd te worden.

De Raad merkt echter op dat verzoeker met dit betoog in wezen niet verder komt dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen, waarmee hij geen afbreuk kan doen aan de pertinente vaststellingen waar in dit verband in de bestreden beslissing het volgende staat te lezen: “*Het is zeer eigenaardig dat Al-Shabaab u vrijliet bij uw familie om medische zorg te krijgen, en van zodra u herstelde, u terug verwachtte in het kamp. U stelt dat een lid van Al-Shabaab uw oom vroeg om u op te halen omdat u ziek was. Gevraagd naar wanneer u terug moest zijn, verklaart u opmerkelijk genoeg dat er geen tijdstip werd afgesproken, maar dat u geacht werd terug te gaan zodra u zich beter voelde. Al-Shabaab vertrouwde erop dat u zou teruggebracht worden aangezien u op borg werd vrijgelaten. U verklaart dat u gedood zou worden als u terugkeerde. U stelt weinig verhelderend dat u jong en ziek was als reden dat ze toelieten om uzelf te verzorgen als ze u toch zouden doden (CGVS, p21-24). Indien Al-Shabaab u werkelijk wilde doden is het onwaarschijnlijk dat ze u eerst nog medische zorg toezegden en u de kans gaven om te vluchten. Dat Al-Shabaab geen reden had om uw oom of uw familie te vertrouwen blijkt uit het feit dat ze u meteen naar Beledweyne stuurden zodra u vrij was. Gevraagd waarom Al-Shabaab het risico zou nemen om u te laten gaan, aangezien u informatie had over de locatie van een kamp van Al-Shabaab stelt u niet overtuigend dat het maar een klein kamp was, en dat het bovendien mobiel was (CGVS, p23). Aangezien er verwacht werd van uw oom om u terug te brengen naar Al-Shabaab kan er worden van uitgegaan dat hij toch minstens opnieuw contact diende op te nemen met uw ontvoerders, met alle risico's van dien. Alles tezamen is het gedrag van Al-Shabaab niet aannemelijk. U werd vijf dagen vastgehouden, u werd gefolterd, en in de ogen van Al-Shabaab werkte u niet mee omdat u weigerde toe te geven dat u voor de overheid werkte (CGVS, p17). Het is helemaal niet aannemelijk dat ze u na vijf dergelijke dagen zouden vrijlaten om medische zorg te krijgen. Bovendien is het bedenkelijk dat Al-Shabaab u toeliet om het kamp te verlaten indien ze u werkelijk verdachten van samen te werken met de overheid.*”

Verzoeker vervolgt in zijn verzoekschrift dat het kamp van Al-Shabaab waar hij gevangen werd gehouden blijkbaar geen geheime locatie had aangezien zijn oom en een dorpeling er naartoe konden gaan om verzoeker op te halen.

De Raad merkt evenwel op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart dat hij geblinddoekt naar het kamp werd gebracht en ook zo gevangen werd gehouden (administratief dossier, CGVS, p. 21 en 23), hetgeen wel degelijk duidt op het geheime karakter van, onder meer, de locatie van het voorgehouden kamp van Al-Shabaab. De verklaringen als zou Al-Shabaab – nadat verzoeker vijf dagen in hun ogen zou hebben geweigerd om met hen mee te werken – alsnog verzoeker en zijn familie hebben vertrouwd dat verzoeker zou terugkeren zonder informatie te delen en/of te vluchten, ondergraven dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten.

3.3.4.4.4. Tot slot ondermijnt de houding van verzoekers familie de door hem aangehaalde vrees, waar dienaangaande pertinent in de bestreden beslissing wordt overwogen: *"Nadat uw familie wist dat u niet zou terugkeren naar Al-Shabaab anticipeerden ze op hun bezoek doordat ze van plan waren om te zeggen dat u zelf was wegevlucht (CGVS, p25). Ten eerste is het zeer bedenkelijk dat uw familie verwachtte dat Al-Shabaab overtuigd zou worden door dergelijke summiere smoes dat u zelf was gevlucht zonder hun hulp, in het bijzonder door uw medische toestand waarbij u amper het bewustzijn kon behouden. Uw familie moet dit ook hebben ingezien. Bovendien kende uw vader de reputatie van Al-Shabaab die moorden pleegde en had uw oom zich borg gesteld dus was hij verantwoordelijk voor u (CGVS, p14,17,24). Uw familieleden zagen voorts toch ook in welke ernstige toestand u aan hen werd teruggegeven na amper vijf dagen bij Al-Shabaab te hebben doorgebracht. U verklaarde verder dat uw vader u initieel liet meenemen door de leden van Al-Shabaab omdat hij schrik had dat de andere leden van uw gezin iets zouden overkomen indien hij weigerde (CGVS, p20). Het is dus niet aannemelijk dat uw familie zich zo voorbereidden op toekomstige problemen. Dat een gedegen plan hiervoor nodig was blijkt bovendien uit uw verklaringen dat uw oom tijdens uw verblijf in Mogadishu reeds werd vermoord door Al-Shabaab en uw vader op diezelfde dag verdween (CGVS, p24-25)."*

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij sinds zijn vertrek naar Mogadishu geen contact meer heeft gehad met zijn oom en vader zodat hij niet kon vertellen welke voorzorgsmaatregelen na zijn vertrek zouden zijn getroffen. Verzoeker vervolgt dat de gebeurtenissen zich snel hebben voltrokken en dat zijn oom en vader waarschijnlijk geen tijd hebben gehad om zich in veiligheid te brengen.

Dergelijke *post factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten lijken, vermag niet de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen. Voor het overige komt verzoeker ook hier niet verder dan het onderstrepen van zijn reeds afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen in dit verband. In die zin kan deze uiteenzetting in het verzoekschrift dan ook niet tornen aan de motivering in de bestreden beslissing.

3.3.4.5. De kopie van enkele bladzijden uit het paspoort van verzoekers broer (administratief dossier, map 'Documenten') is niet van aard dat deze de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van verzoekers verzoek om internationale bescherming te herstellen. Nog daargelaten de vaststelling dat een dergelijke (gedeeltelijke) kopie eenvoudig te manipuleren en/of te fabriceren is zodat hieraan weinig objectieve bewijswaarde kan worden toegedicht, kan hieruit hooguit worden opgemaakt dat verzoekers broer in juli 2023 via de internationale luchthaven in Mogadishu reisde. Dit stuk kan echter geenszins een objectieve aanwijzing vormen voor verzoekers vrees voor vervolging.

3.3.4.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan de herkomst en het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij in het verzoekschrift betoogt, niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en de aanvullende nota, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Hiraan, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie in zijn aanvullende nota van 17 april 2025:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te

verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Somalië, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Hiraan te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Hiraan een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Al-Shabaab controleert grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 153 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (93). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab tegen de aanwezige veiligheidsdiensten en lokale clanmilities, intra- en interclangeweld en aanvallen van clanmilities tegen AS en de veiligheidsdiensten. Ook voeren de veiligheidsdiensten antiterreuracties uit tegen AS, registreert ACLED aanvallen van de veiligheidsdiensten tegen lokale (clan)milities en geweld waarbij enkel de veiligheidsdiensten betrokken zijn. AS is vooral verantwoordelijk voor het geweld onder de ACLED-categorie explosions/remote violence. De terreurgroep maakt hierbij gebruik van IED's, granaten en mortieren. De door ACLED geregistreerde 264 dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties, een air/drone strike of interclanconflicten door conflicterend eigenaarschap over graaslanden en waterbronnen of clanwraak. In totaal noteert ACLED 17 burgerdoden voor deze verslagperiode op een totaal van 28 incidenten geregistreerd onder civilian targeting. De meeste burgers worden gedood door clangeweld, soms omwille van clanwraak of een geschil rond grondbezit of geld. AS-aanvallen maken 4 burgerdoden, het gaat om 2 IEDincidenten voor een theehuis, een granaataanval op een burgerwoning en een moordaanslag met een vuurwapen. Soldaten zijn verantwoordelijk voor de moord op 2 burgers om onbekende redenen. De meerderheid van de intern ontheemden die voornamelijk vluchtten omwille van overstromingen, hervestigt zich in binnen de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.."

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die een ander licht werpt op deze beoordeling. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar een uitspraak van de Franse Nationale Asielrechtbank waarin de subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend aan een verzoeker om internationale bescherming (verzoekschrift, stuk

3) onderstreept de Raad dat tot op heden rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben. Overigens moet de commissaris-generaal in dit verband enkel motiveren waarom hij van oordeel is dat de situatie in de regio Hiraan van aard is om aan verzoeker al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeker gaat voorts niet in op het motief in de bestreden beslissing dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In zijn verzoekschrift brengt hij ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan.

3.3.5.3. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3.8. Waar verzoeker in subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET